

arquitectes obres dates emplaçaments paraula clau

 cerca

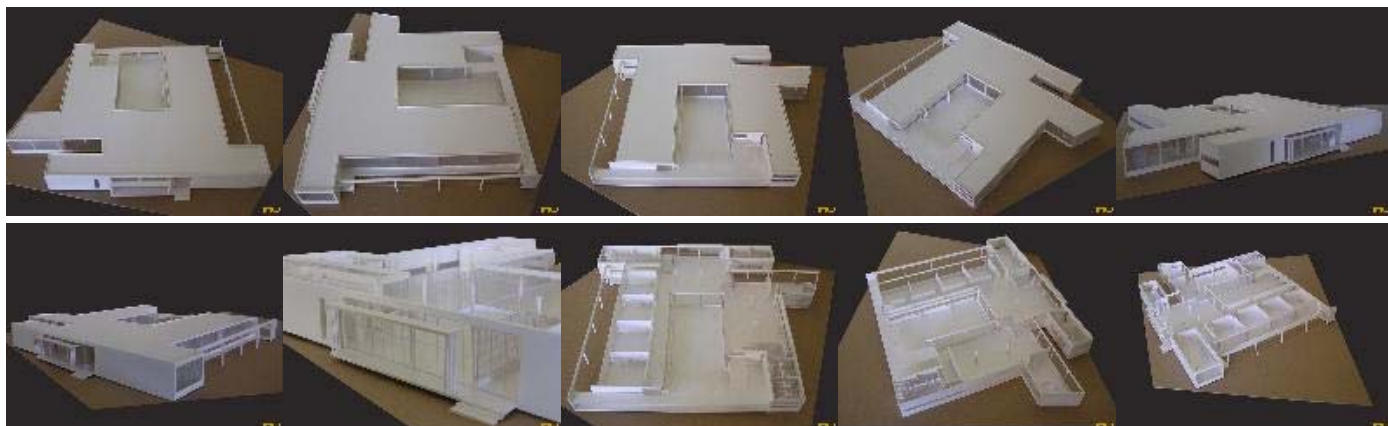
Escola bressol Sant'Elia

Terragni, Giuseppe

1934 - 1937

Como

model interpretatiu



redibuixat

anàlisi

L'Asil Sant'Elia se situa en un solar situat al sud de la ciutat de com, en el qual fos el primer barri obrer, iniciat cap a 1914 per la Societat Cooperativa Constructora i batejat amb el nom de l'intel·lectual futurista. El 1935 i després d'un llarg procés de recerca d'un lloc apropiat, la Congregació de la Caritat contracta Terragni per al disseny del parvulari per a 200 nens. Terragni ja havia realitzat un primer esbós el 1934, en el que apareixien una sèrie de característiques com l'acurada atenció a l'orientació solar la llibertat de la posició de l'edifici en relació amb els costats del solar, l'esquema en "U", l'ús del pavès o la marquesina d'accés, que seran recollides i condicionaran les successives versions fins a la quarta i definitiva, concretada el 1936.

L'edifici definitiu s'insereix en un quadrat de 43 m x 43 m x 5 m d'altura, amb una retícula regular de pilars de 20 x 40 amb intereixos de 5,71 m en sentit transversal i 7,71 m. en sentit longitudinal. La planta està formada per un cos central de doble profunditat que acull el vestíbul d'entrada i la sala d'esbarjo i per dues ales: l'aulari i el menjador i zones de servei, un esquema al qual Terragni agrega algunes ramificacions que s'escapen del quadrat original, com la cuina. La façana de l'accés amb la seva marquesina suspesa s'orienta al sud-oest, les aules miren al sud-est, el menjador es presenta com una caixa de vidre en contacte amb el pati al sud-est i el jardí perimetral al sud-oest. Com un manifest de la llibertat de la planta, el desplaçament dels plans vidrats respecte dels plans de l'estructura s'estén a tot l'edifici, de vegades avançant-se com en el cas del menjador (on Terragni havia pensat en un jardí d'hivern com a façana intermèdia) i altres vegades col·locant-se per darrere de la línia de columnes com en el corredor per davant de les aules. Així mateix, les divisions entre les aules estan formades per plafons plegables que permeten unificar tot l'espai de la zona escolar.

Malgrat el seu compromís amb el funcional, l'Asil Sant'Elia no escapa a les característiques gaires vegades contradictòries presents a les obres de Terragni i vinculades a la seva idea de representació dels valors del moviment feixista. Ho podem notar en la teatralitat d'alguns gests i la segmentació espacial que es produeix en el sentit de l'avenç des de la marquesina flotant de l'entrada, presenti també a les cases del Fascio de com o Lissone. També en l'intent per compatibilitzar la persistència d'un espai centralitzador -en aquest cas el pati- en un edifici que es compon per parts i que fuig de simetries òbvies a favor de les tensions plàstiques presents en el llenguatge modern. Un rastre d'aquestes tensions -la rampa corba que en les primeres versions ascendia fins i tot la terrassa escapant-se del quadrat original- és eliminat en el projecte final sent substituïda per una escala descentrada. Aquesta es connecta ambigüament amb la galeria de baixa altura que tanca la o del pati pel costat nord-est però que, lluny de limitar-se a aquesta funció, es prolonga per darrere del cos de les aules fins a trobar la paret que remata la línia de pòrtics exteriors que es despleguen per davant de les mateixes. I aquests mateixos pòrtics, estesos paral·lelament al pla vidrat de les aules, actuen com suports dels tendals exteriors de les aules, formes al vent que es contraposen amb la funció monumental que provoca la seva aparició sobre aquesta façana, visible des de la Via dei Mille. (F.A.P.)

obres relacionades

bibliografia

CIUCCI, Giorgio (ed.). *Giuseppe Terragni : opera completa*. Milano : Electa, 1996

MANTERO, E.. *Giuseppe Terragni e la città del razionalismo italiano*. Bari: Dedalo, 1969.

MARCIANO, Ada Francesca *Giuseppe Terragni opera completa 1925-1943*. Roma: Officina Edizioni, 1987

SAGGIO, Antonino. *Giuseppe Terragni : vita e opere*. Roma-Bari : Laterza, 1995.

comentaris/assaigs



Alvarez, Fernando. "Giuseppe Terragni. Lo moderno como representación" (Guions de classe: Història de l'art i l'arquitectura, 2009).



Aquesta obra està sota una llicència de Creative Commons.

